

תחיז על חזים

לזכרו של ליאון בר

ליאון בר ז"ל (53) מגדרה התעורר עם בני משפחתו ביום שבת 7/10 בשעה 06:30 לקולות האזעקות והטילים. מדליק את הטלויזיה ושם מדווחים על חדירת מחבלים. כבר ב08:00, לפני צווי המילואים, לפני הדיווח על התקרית במסיבת נובה, תוך כדי היתקלויות בבארי ובשדרות- ליאון מיוזמתו האישית, עולה על מדים, על קסדה ונוסע.

תחילת עול מרים

לזכרו של ליאון בר

משעה 9 עד 16 לא הפסיק לפנות עשרות פצועים לבתי חולים. כשמגיעים הדיווחים על המסיבה ברעים הוא לא מהסס, נוסע לשם ומתחיל לחפש פצועים ולחלץ. מעמיס עוד ועוד ועוד אנשים חסרי ישע, פעם לפטיש פעם לנתיבות, ככה הלך ושוב. למחרת הוא החליט שהוא נוסע שוב והפעם בנו עומר החליט להצטרף. כבר לא היו פצועים אלא המקום היה מלא בגופות. הם יצרו קשר עם זק"א והעבירו להם מיקומים של מעל 20 גופות כדי שיוכלו לזכות לקבורה ראויה ומכובדת. כשהגיעו לאנדרטת חץ שחור ראו רכב משטרת ירוי. ירדו לבדוק אם יש שם לפחות גופה שאפשר לקחת. אך נזרק לעברם רימון הלים והחלו מחבלים לירות עליהם. ליאון נהרג ועומר נפצע ברגליו.

תחיז על מזים

לזכרו של ליאון בר

מילים: גלעד שגב

וממרומים
נצפית נקודה ירוקה
מצילה צבעים שונים,
נקודה זוהרת
בלתי צפויה,
תמיד נמצאת כשצריך
שתהיה שם,
תמיד על מזים.

תמיד על מזים
גם על הספה בשבת
בבוקר
עם טרנינג
כששקט בין החדרים,
תמיד על מזים

תמיד על מזים
גם במקלחת
גם בים בין הגלים
בחופשה
ביום חול, ברגע
קדושה
תמיד על מזים

ומיהו החייל,
שלא ישן בבסיסים
שלא חייב בשירות
שנתן כבר את מיטב
השנים,
חייל שלא שואל מה
תפקידו
כי הוא תמיד על מזים